

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobkyně: **Bc. L. H.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Univerzita Karlova v Praze**, IČO 00216208
sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131465/2017-3

takto:

- I. Rozhodnutí rektora žalované ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131465/2017-3, se zrušuje a věc vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 7 114 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupce žalobkyně Mgr. Jana Švarce, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze (dále též „rektor“), ze dne 28. 3. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131465/2017-3 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí rektora ze dne 13. 2. 2017, č. j. POP/UKRUK/2/131465/2017-1 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) a odvolání žalobkyně zamítnuto. Prvostupňovým rozhodnutím rektor stanovil žalobkyni poplatek

spojený se studiem ve výši 19 000 Kč za započatých šest měsíců studia ode dne 9. 1. 2017 do dne 9. 7. 2017, splatný 90. den od právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Rektor v napadeném rozhodnutí odkázal na § 58 odst. 2, 3 a 7 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o vysokých školách) (dále též „ZVŠ“), na čl. 3 odst. 4 a čl. 6 Přílohy č. 2 Statutu Univerzity Karlovy - Poplatky spojené se studiem (dále jen „Příloha č. 2“), a na prvostupňové rozhodnutí. Uvedl, že v odvolání, které bylo podáno oprávněnou osobou a včas, účastnice řízení požádala o prominutí poplatku spojeného se studiem a o snížení poplatku spojeného se studiem. K tomuto rektor poukázal na § 68 odst. 5, 6 ZVŠ a na čl. 28 odst. 3 Statutu Univerzity Karlovy (dále též „Statut“), a k věci konstatoval, že dospěl k závěru, že v prvostupňovém rozhodnutí byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, byly splněny podmínky pro stanovení poplatku spojeného se studiem, správně stanovena výše poplatku spojeného se studiem, vymezeno období, za nějž byl poplatek stanoven i termín splatnosti. Následně uvedl znění ustanovení § 58 odst. 7 věta druhá ZVŠ a čl. 3 odst. 5 Přílohy č. 2, a konstatoval, že s ohledem na svou rozhodovací praxi postupuje v souladu s opatřením rektora č. 12/2015, Postup při posuzování žádostí o úlevy na poplatcích spojených se studiem (dále též „opatření č. 12/2015“). K věci dále uvedl, že poradní komise rektora nedoporučila podle § 58 odst. 7 věta druhá ZVŠ, ve spojení s čl. 3 odst. 5 Přílohy č. 2 a s opatřením č. 12/2015 poskytnout žalobkyni úlevu na stanoveném poplatku, proto se ztotožnil s doporučením poradní komise rektora, že není žádný důvod pro prominutí či snížení poplatku, nebo odložení jeho splatnosti podle zásad uvedených ve Statutu.
3. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojí podanou žalobou.
4. Žalobkyně v žalobě konstatuje, že studium zahájila v bakalářském studijním programu na Vysoké škole ekonomické (dále též „VŠE“) dne 4. 7. 2017 (zřejmě mělo být správně uvedeno datum 4. 7. 2012, pozn. soudu), které přerušila ode dne 24. 2. 2014 do dne 1. 9. 2014 a ode dne 13. 5. 2015 do dne 15. 2. 2016, a ukončila jej ke dni 5. 7. 2016. Dne 5. 9. 2013 žalobkyně souběžně s tímto studiem na VŠE započala studium v bakalářském studijním programu na Univerzitě Karlově (dále též „UK“), které absolvovala dnem 15. 6. 2016 a ode dne 5. 9. 2016 započala studium v navazujícím magisterském studijním programu na UK.
5. Napadené rozhodnutí považuje žalobkyně za nepřezkoumatelné a nezákonné, jelikož rektor nevypořádal žalobkyni uplatněné odvolací námitky; nezabýval se námitkou nepřipustnosti retroaktivity při zápočtu předchozího studia na VŠE, ani námitkou nemožnosti zápočtu souběžného studia; postrádá také správné uvážení, na základě kterého rektor nepřistoupil k moderaci poplatku, ačkoli žalobkyně v odvolání poukázala na obdržení mylných informací ze studijního oddělení VŠE a doložila potvrzení o své tvůrčí činnosti. Těmito skutečnostmi se rektor rovněž nezabýval.
6. Podle žalobkyně do doby studia nemůže být započítána doba studií předcházejících dni řádného absolvování posledního bakalářského či magisterského studia, což je v případě žalobkyně den 15. 6. 2016. Do doby studia rozhodné pro stanovení poplatku za delší studium jí byla nesprávně započítána ta část studia v bakalářském studijním programu ukončeném zanecháním studia na VŠE, která předcházela řádnému absolvování studia v bakalářském studijním programu na UK. Podle žalobkyně s účinností do 31. 8. 2016 při stanovování poplatku za delší studium ZVŠ nepřipouštěl, aby absolventům studujícím další studijní program, byly započítávány doby studií ukončených jinak než řádně, před

řádným absolvováním posledního studia podle § 58 odst. 4 věta poslední ZVŠ, který novela tohoto zákona s účinností od 1. 9. 2016 vypustila. V případě žalobkyně by tak došlo k citelnému zásahu do její majetkové sféry, jelikož by musela poplatky hradit po dobu studia magisterského studijního programu na UK. Pokud by změnu podmínek seznala dopředu, změnila by studijní strategii ve vztahu k zanechání studia na VŠE a absolvování na UK.

7. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalovaná odkázala na obsah správního spisu, z něj lze seznat skutkové a právní úvahy, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí a jsou v základních rysech zrekonstruovatelné. K tomuto odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2009, č. j. 6Ads 26/2009-67. Doplnila, že změnou ZVŠ ode dne 1. 9. 2016 bylo zrušeno zvýhodnění některých neúspěšných studentů, a od uvedeného data jsou započítána neúspěšná studia s výjimkou těch, po jejichž neúspěšném ukončení bylo absolvováno studium stejného typu. Právní úprava je od uvedeného data jednotná. V červnu 2016, kdy žalobkyně ukončila studium zanecháním, již byla známa změna týkající se započítání doby neúspěšného studia, žalobkyně tomu mohla své chování přizpůsobit a zanechat studia před absolvováním studia jiného. Podle § 58 odst. 7 ZVŠ a současně podle čl. 3 odst. 5 Přílohy č. 2 může rektor vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve Statutu, podrobnosti stanoví opatření rektora. Důvody pro snížení, prominutí nebo odložení splatnosti jsou zejména: a) vynikající studijní, vědecké nebo další tvůrčí výsledky, dosažené v rámci studia, v němž bylo vydáno rozhodnutí o vyměření poplatku, b) absolvování studijního pobytu organizovaného nebo zajištěného prostřednictvím fakulty anebo univerzity na jiné vysoké škole v zahraničí, c) tíživá sociální situace nebo jiné vážné důvody a d) jiný důvod hodný zvláštního zřetele. Za účelem informování studentů o poskytovaných úlevách na poplatcích spojených se studiem vydal rektor opatření č. 12/2015, v němž je promítnuta ustálená rozhodovací praxe rektora a studenti mohou legitimně očekávat, že v konkrétním případě bude rektorem rozhodnuto tak, jak je v opatření předjímano. Napadené rozhodnutí proto z ustálené rozhodovací praxe nevybočuje, ostatně ani žalobkyně nekonkretizuje, kdy v obdobné situaci jako je její, rektor úlevu na poplatku poskytl; takový případ totiž nenastal. Členové poradní poplatkové komise podle § 58 odst. 7 věta druhá ZVŠ s ustanovením čl. 3 odst. 5 Přílohy č. 2 nedoporučili úlevu na poplatku žalobkyni poskytnout, jelikož se žalobkyně účastnila stáže, jak je patrné z připojeného potvrzení k odvolání, která se vztahuje k době studia v bakalářském studijním programu, avšak nikoli k době studia v navazujícím magisterském studijním programu, v jehož rámci byl poplatek spojený se studiem stanoven. Tvůrčí činnost žalobkyně se totiž netýkala aktuálního studia, ve kterém jí byl vyměřený poplatek za delší studium. Žalovaná shrnuje, že v případě žalobkyně bylo postupováno v souladu s ustálenou rozhodovací praxí rektora.
8. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán podle § 75 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze rozhodl o věci samé bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaná ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy nesouhlas nevyjádřily (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), současně k tomuto postupu shledal za splněné podmínky § 76 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Žalobu soud shledal důvodnou.
10. Soud vycházel z této právní úpravy:

11. Podle § 58 odst. 3 ZVŠ ve znění účinném od 1. 9. 2016 *studuje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, nejde-li o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončil studijní program stejného typu. Období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech, nebo v takovýchto studijních programech a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. Od celkové doby studia vypočtené podle tohoto odstavce se však nejdříve odečte uznaná doba rodičovství.*
12. Z obsahu správního spisu vyplývají tyto skutečnosti.
13. Prvostupňovým rozhodnutím byl účastníci řízení podle § 68 odst. 1 písm. f), § 58 odst. 2, 3 a 7 ZVŠ ve spojení s čl. 24 a čl. 28 Statutu a čl. 3 odst. 4 a čl. 6 Přílohy č. 2, stanoven poplatek spojený se studiem ve výši 19 000 Kč za započatých 6 měsíců studia ode dne 9. 1. 2017 do dne 9. 7. 2017 splatný 90. den od nabytí právní moci rozhodnutí. V jeho odůvodnění rektor konstatuje, že z informačního systému Sdružené informace matrik studentů (dále též „SIMS“) bylo zjištěno, že účastnice řízení dne 9. 1. 2017 studovala magisterský studijní program na UK, který navazuje na bakalářský studijní program na UK (dále též „rozhodný studijní program“). Do rozhodného studijního programu se zapsala dne 5. 9. 2016 a stala se tak studentkou ve smyslu § 61 odst. 1 ZVŠ. Z informačního systému SIMS bylo zjištěno, že účastnice řízení ukončila studium bakalářského studijního programu na VŠE jinak než řádně, studovala zde ode dne 4. 7. 2012 do dne 5. 7. 2016, dvakrát studium přerušila, poprvé ode dne 24. 2. 2014 do dne 31. 8. 2014 a podruhé ode dne 13. 5. 2015 do dne 14. 2. 2016. Jak VŠE, tak UK, jsou veřejnými vysokými školami. V daném případě byla při stanovení poplatku spojeného se studiem do celkové doby studia započtena doba studia rozhodného studijního programu podle ZVŠ, a doba výše uvedeného předchozího studia, které bylo ukončeno jinak než řádně. Období, ve kterých účastnice řízení studovala v takovém studijním programu a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítala pouze jednou. Do celkové doby studia se v případě účastnice řízení nezapočítala doba, po kterou byla studia přerušena. Žádné jiné doby ve smyslu ZVŠ nebylo možné v daném případě při stanovení poplatku spojeného se studiem zohlednit. Rozhodný studijní program je akreditován s dvouletou standardní dobou studia. K překročení standardní doby studia rozhodného studijního programu zvětšené o 1 rok proto došlo dne 9. 1. 2017. Ve smyslu § 58 odst. 2 věta druhá ZVŠ vyhlásilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy dne 27. 1. 2016 pod č. j. MSMT-890/2016-1, základ pro stanovení poplatků spojených se studiem pro akademický rok započatý v roce 2016, ve výši 3 217 Kč. V souladu s § 52 odst. 2 ZVŠ stanovil rektor svým opatřením č. 3/2016 ze dne 19. 2. 2016 zahájení akademického roku 2016/2017 na 1. 10. 2016 a konec tohoto akademického roku na 30. 9. 2017. V případě účastnice řízení byla pro rozhodný studijní program stanovena a zveřejněna výše poplatku spojeného se studiem pro akademický rok započatý v roce 2016 na částku 19 000 Kč. Povinnost platit poplatek spojený se studiem vznikla účastníci řízení v akademickém roce započatém v roce 2016. Vzhledem k tomu, že účastnice řízení byla studentkou v den vzniku poplatkové povinnosti, tj. dne 9. 1. 2017, započala tohoto dne doba dalších šesti měsíců studia, která se počítá podle občanského zákoníku, a to ode dne 9. 1. 2017 do dne 9. 7. 2017. Účastníci řízení byl stanoven na toto období poplatek spojený se studiem ve výši 19 000 Kč.

14. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí účastnice řízení považovala uvedené rozhodnutí za nezákonné, jelikož jí byla chybně započtena doba celého studia na VŠE, ve znění novely ZVŠ účinné od 1. 9. 2016. Do doby před novelou ZVŠ jí předchází studium však nemělo být započteno, s výjimkou úseku po absolvování bakalářského studia na UK. Podle žalobkyně na stanovení doby studia nebylo možné užít nové znění ZVŠ retroaktivně, před nabytím účinnosti nového znění ZVŠ bylo třeba na výpočet doby studia aplikovat znění původní. Standardní dobu studia zvětšenou o jeden rok neměla proto přesáhnout. I kdyby měla být do doby studia započtena doba celého studia na VŠE, přesto by nebylo možné započíst dobu souběžného studia, kdy studovala současně na VŠE a na UK. Žalobkyně dále požádala pro případ potvrzení prvostupňového rozhodnutí o výjimečné prominutí poplatku z důvodu nesprávného poskytnutí informací studijní referentkou VŠE, která jí doporučila, aby studium na VŠE ukončila až po absolvování bakalářského studia na UK. Po ukončení studia na VŠE jí byla udělena pokuta za delší dobu studia, kterou uhradila. Účastnice řízení požádala i o snížení poplatku z důvodu rozsáhlé nebo zvláště významné vědecké práce anebo další tvůrčí práce, kterou byla její zahraniční stáž. K odvolání připojila „Potvrzení o významné tvůrčí činnosti“ ze dne 13. 3. 2017, že během bakalářského studia v r. 2015 vykonala mezinárodní novinářskou stáž.
15. Podle informačního systému SIMS ze dne 22. 3. 2017 byl žalobkyni vygenerován poplatek za delší studium na základě dat zahájení a ukončení studia na VŠE, včetně dat přerušení studia a ve vztahu ke studiu na UK tak, jak jsou uvedena výše.
16. Z podnětu odvolání bylo vydáno napadené rozhodnutí, jehož obsah je konstatovaný pod bodem 2. tohoto rozsudku.
17. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
18. Z povahy věci se soud nejprve musel zabývat tím, zda napadené rozhodnutí je zatíženo vadou, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, (publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz) je mezi takové vady třeba řadit i nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud je tedy povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů z moci úřední, tedy aniž by žalobkyně nepřezkoumatelnost ve své žalobě konkrétně namítala. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze pak hovořit zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona.
19. Soud se v daném případě ztotožnil s námitkou žalobkyně, že napadené rozhodnutí uplatněné odvolací námitky nijak nevypořádává. Napadené rozhodnutí se nezabývá námitkou nepřípustnosti retroaktivity při zápočtu předchozího studia na VŠE, ani námitkou nemožnosti zápočtu souběžného studia, postrádá též správní úvahu, na základě které rektor nepřistoupil k moderaci poplatku (k tomuto žalobkyně poukázala na obdržení mylných informací ze studijního oddělení VŠE), ani správní úvahu, na základě které rektor nepřistoupil ke snížení poplatku (k čemuž doložila potvrzení o tvůrčí činnosti). Těmito námitkami se rektor nezabýval.
20. Městský soud ověřil ze správního spisu, že žalobkyně žalobou tvrzené námitky v odvolání uplatnila a k odvolání připojila potvrzení o absolvování zahraniční stáže.

21. Napadené rozhodnutí k nastoleným námitkám žalobkyně uvádí: „Rektor dospěl k závěru, že při vydání napadeného rozhodnutí (tj. prvostupňového rozhodnutí, pozn. soudu) byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a byly splněny podmínky pro stanovení poplatku spojeného se studiem a výše poplatku spojeného se studiem, období, na něž byl stanoven i termín splatnosti, byly stanoveny správně způsobem uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí (tj. prvostupňového rozhodnutí, pozn. soudu).“ ... „S ohledem na svou rozhodovací praxi se rektor při uplatňování výše uvedených zásad zavázal postupovat v souladu se svým opatřením č. 12/2015, Postup při posuzování žádostí o úlevy na poplatcích spojených se studiem. Poradní komise rektora nedoporučila v souladu s ustanovením § 58 odst. 7 věta druhá zákona o vysokých školách, ustanovením čl. 3 odst. 5 Přílohy č. 2 Statutu a opatřením rektora č. 12/2015, Postup při posuzování žádostí o úlevy na poplatcích spojených se studiem, poskytnout úlevu na stanoveném poplatku.“ ... „Rektor se ztotožnil s doporučením poradní komise rektora a s ohledem na to, že zde není dán žádný důvod pro prominutí či snížení poplatku či odložení jeho splatnosti podle zásad uvedených ve Statutu, ... „odvolání proti napadenému rozhodnutí (tj. prvostupňovému rozhodnutí, pozn. soudu) zamítl a napadené rozhodnutí (tj. prvostupňové rozhodnutí, pozn. soudu) potvrdil.“
22. Z doslovné citace relevantní části napadeného rozhodnutí vyplývá, že odůvodněním žalobkyní namítaného užití retroaktivity, a to aplikací aktuálního znění ZVŠ, a neužitím předchozí právní úpravy, ani otázkou zápočtu doby studia při souběžném studiu VŠE a UK, či důvody pro ponechání výše poplatku shodné jako v prvostupňovém rozhodnutí, za současného uplatnění tvrzení žalobkyně o mylných informacích ze strany studijního oddělení VŠE a ani jejím potvrzením, kterým dokládá požadavek na případné snížení poplatku, se napadené rozhodnutí v žádném z odstavců nezabývá. Ani okrajově odpovědi na námitky žalobkyně nevypovídá, aby soud mohl přisvědčit žalované, že dodržela alespoň základní rysy, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí k možné rekonstrukci ve smyslu požadavku na odůvodnění podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2009, č. j. 6 Ads 26/2009-67, na který žalovaná sama odkazuje.
23. Částečné vysvětlení poskytla žalovaná na str. 1 až 3 ve vyjádření k žalobě, a to k námitce retroaktivity, a na str. 3 a 4 uvedeného vyjádření k námitce nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti, na které soud pro stručnost odkazuje.
24. Protože napadené rozhodnutí ve svém odůvodnění postrádá jakoukoli úvahu žalované k námitkám žalobkyně, soud nemůže konstatovat jinak, než že vadu nepřezkoumatelnosti nelze zhojit až ve vyjádření k žalobě. K tomuto soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71.
25. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Městský soud proto rozhodnutí žalované zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) a věc jí vrátit k dalšímu řízení pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost, spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve vztahu k námitkám žalobkyně uplatněným v jejím odvolání ze dne 19. 3. 2017.
27. V dalším řízení se žalovaná v návaznosti na závěry obsažené v tomto rozsudku bude znovu zabývat jednotlivými námitkami žalobkyně z odvolání ze dne 19. 3. 2017, a to i s přihlédnutím k žalobním námitkám. Bude se zejména zabývat nastolenou otázkou zápočtu doby studia žalobkyně, s odůvodněním, zda v předmětné věci bude či nebude aplikovat ZVŠ před jeho novelou, či po jeho novele [tj. zákon č. 137/2016, kterým se mění

zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony], dále se bude zabývat tím, zda lze délku studia započíst s ohledem na částečné souběžné studium žalobkyně na VŠE a UK, a pokud dospěje k závěru, že poplatek byl stanoven důvodně, pak odůvodní, zda jej lze výjimečně prominout v návaznosti na nedoložené tvrzení žalobkyně o mylném poučení ze strany studijního oddělení VŠE, či bude řešit otázku případného snížení poplatku ve vztahu k doloženému dokladu žalobkyně. Žalovaná je vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

28. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Jedná se o zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za jeden úkon právní služby [příprava a převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 1 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Žalobu podával předchozí zástupce žalobkyně, jímž byl obecný zmocněnec, ten vlastní náklady nepožadoval. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty (dále též „DPH“), odměna za zastoupení bude 3 400 Kč plus 714 Kč DPH, celkem 4 114 Kč. Žalobkyni bude na náhradě nákladů zaplacená žalovanou celková částka 7 114 Kč.
29. Předmětnou věc byl Městský soud v Praze povinen projednat a rozhodnout přednostně mimo pořadí podle 56 odst. 1 část věty před středníkem s. ř. s., tedy mimo pořadí, v jakém věc došla soudu, neboť k přednostnímu pořadí mu určil lhůtu k projednání a rozhodnutí Nejvyšší správní soud v Praze usnesením ze dne 26. 6. 2019, č. j. Aprk 12/2019-43.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu